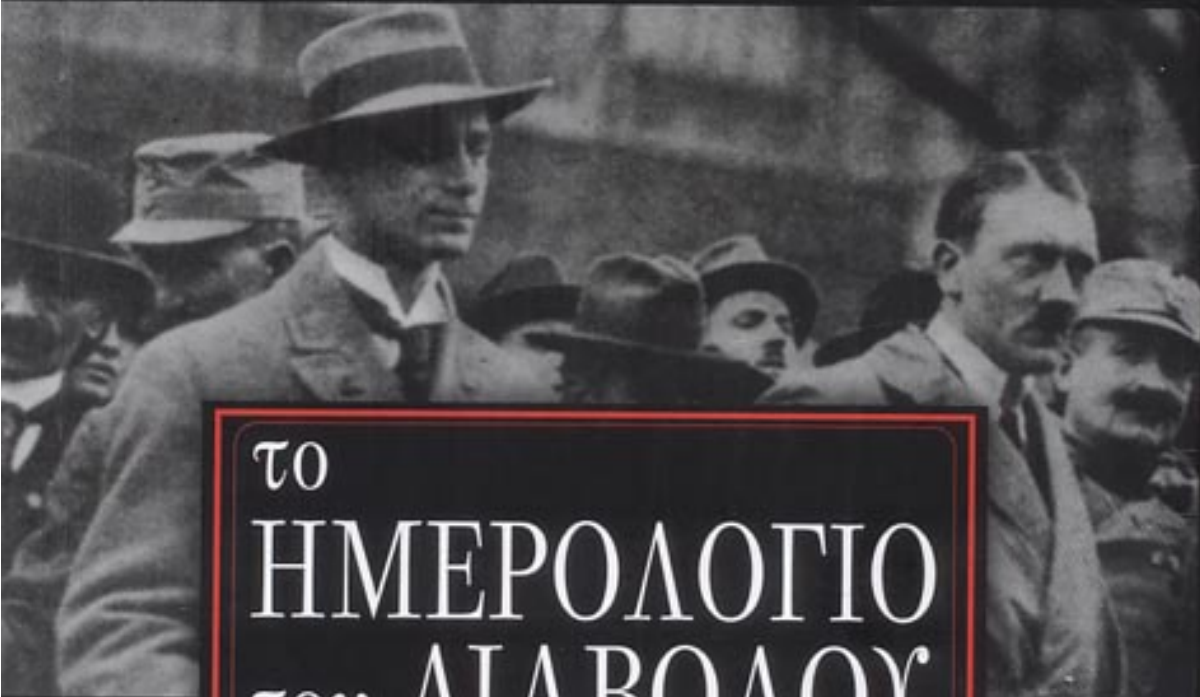

ROBERT K. WITTMAN
& DAVID KINNEY

το
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
του ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ο Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ
και τα κλημμένα μυστικά του Γ΄ Ράιχ

 πεδίο

Τούτη η έκδοση κινείται σε δύο επίπεδα. Το κυρίαρχο είναι βεβαίως, τα έργα και οι ημέρες του Alfred Rosenberg, ενός θεωρητικού του Ναζισμού, μιας σκοτεινής

προσωπικότητας που αν όχι δημιούργησε, συνέβαλε τα μέγιστα στην διάρθρωση της απάνθρωπης ιδεολογίας που έσυρε την ανθρωπότητα σε έναν παγκόσμιο εφιάλτη με 50τόσα εκατομμύρια νεκρούς.

Το άλλο επίπεδο είναι η τιτάνια προσπάθεια, το αμείωτο πείσμα μιας ομάδας ανθρώπων, οι οποίοι παρά τις απογοητεύσεις, τα εμπόδια, τις αναποδιές, κατάφεραν να εντοπίσουν και τελικά να πάρουν στα χέρια τους το ημερολόγιο του A.R. περισσότερο από 60 χρόνια, μετά την καταδίκη και τον απαγχονισμό του.

Η αφήγηση και των δυο επιπέδων είναι άκρως ενδιαφέρουσα όχι μόνο γιατί μας δίνει ένα σαφές ιστορικό πλαίσιο των πεπραγμένων με όλη τη θηριωδία των χρόνων που βίωσε η Ευρώπη, αλλά διότι παράλληλα πετυχαίνει, μέσα από πλείστα δεδομένα την αποκάλυψη και αποδόμηση κάθε θεωρητικής βάσης του Ναζισμού.

«...ο τυπικός Ναζί, ήταν αδύνατος όσο ο Γκέρινγκ, αθλητικός όσο ο Γκέμπελς, ξανθός όσο ο Χίτλερ, και ναι, Άριος όσο ο Ρόζενμπεργκ», όπως ανέφερε ένα διαδεδομένο γερμανικό ανέκδοτο (σ.90).

Δίπλα στον αρχηγό από τα πολύ πρώτα βήματα, από τότε που η θεωρία ήταν υπό διαμόρφωση, παρών στο πλάι του, στο αποτυχημένο πραξικόπημα της μπιρραρίας στο Μόναχο. Κι όταν ο αρχηγός φυλακίστηκε, προς έκπληξη πολλών, του έγραψε: *«αγαπητέ Ρόζενμπεργκ, εφεξής εσύ θα ηγείσαι του κινήματος»* (σ.121)

Ταυτόχρονα με την ανέλιξη του A.R. στο υπό διαμόρφωση ναζιστικό κίνημα, ξεκινά και η περιπέτεια του Robert Kempner. Γερμανού πολίτη με εβραϊκό αίμα, που θα θιγεί άμεσα και θα αντιμετωπίσει, αργότερα τον Ρόζενμπεργκ, τον οποίον κάποιες περιγραφές τον ήθελαν να έχει *«τη γοητεία του νεκροθάφτη»* (σ.153), ως ανακριτής και κατηγορος κατά τη διάρκεια των δικών της Νυρεμβέργης.

Τρεις ήταν, οι σοβαρές κατηγορίες που τον βάρυναν. Πρώτη, η συγγραφή του βιβλίου *«Ο μύθος του 20ου αιώνα»*, *«ένας μπερδεμένος και σχεδόν ακατάληπτος τόμος»* (σ.157), με τίποτα πρωτότυπο και κάποιο αναμάρτημα παλαιότερων απόψεων, όπου όμως, μαζί με το *«mein Kampf»* του Αδόλφου αποτέλεσαν την ιδεολογική βάση των ναζί.

Επειτα η λεηλασία κάθε είδους ακριβής Τέχνης από τους άτυχους, συνήθως Εβραίους Γερμανούς, αλλά και πολίτες κατακτημένων χωρών. Υπολογίστηκε ότι εκλάπη το ένα τρίτο του συνόλου των έργων Τέχνης που ανήκε σε ιδιώτες στη Γαλλία (σ.336).

Τέλος, η ανάληψη του υπουργείου των κατεχομένων ανατολικών εδαφών όπου βέβαια έλαβαν χώρα, κατά συρροή οι ακρότητες των Γερμανών.

Αυτή η του δράση, στηριζόμενη στα πρωτότυπα κείμενα του ημερολογίου του, καταγράφεται βήμα – βήμα, μαζί με την δημιουργία, την γιγάντωση και τελικά την κατάληψη της εξουσίας από τους ναζί στη Γερμανία και το πως την βυθίζει στο ζόφο του Πολέμου.

Φανατικός αντικληρικαλιστής ο A.R., συχνά τον φρέναρε ο Αδόλφος που με το πολιτικό του ένστικτο, διέβλεπε πως *«δεν μπορούσε να προσβάλει ανοικτά τα σαράντα εκατομμύρια προτεσταντών της Γερμανίας και τα είκοσι εκατομμύρια καθολικών αν ήθελε να έχει το λαό με το μέρος του»* (σ.215)

Κι' έτσι, ανάμεσα σε άλλα, κάποιοι πάστορες, *«πήραν την πρωτοβουλία να λειτουργούν φορώντας στολές SS.»* (σ.216).

Στην πλοκή της αφήγησης εμπλέκονται εκατοντάδες γνωστά κα άγνωστα πρόσωπα, είτε ως διαχειριστές αυτής της απάνθρωπης εξουσίας, είτε ως θύματα τους. Περιγράφονται με τρόπο γλαφυρόμ κομμάτια της ιστορίας η συμμετοχή του καθένα, ο ρόλος του, ο τρόπος που επηρέασε της εξελίξεις και βέβαια το αποτέλεσμα.

Στην εξέλιξη, ο A.R., περνά σιγά – σιγά στο παρασκήνιο, τόσο διότι την προσοχή του Φύρερ κερδίζει ο Μάρτιν Μπόρμαν (σ.353), όσο και διότι κατ' ουσίαν μένει άνευ αντικειμένου αφού οι Σοβιετικοί ξανακερδίζουν τα χαμένα εδάφη. Περιγράφεται με σαφήνεια η ύπαρξη πρωτοκόλλου για την εφαρμογή του Ολοκαυτώματος (σ.387 – 388), και ακολουθούν αρκετές φρικιαστικές λεπτομέρειες από τις ενέργειες που ακολούθησαν.

Όταν ο Kempner γύρισε πάλι στην Ευρώπη ως κατηγορος, από τις Η.Π.Α. όπου είχε καταφέρει να φθάσει διωκόμενος, συνάντησε τον Γκέρινγκ και κατά τη διάρκεια της ανάκρισης απαντώντας στην αμφιβολία του στρατάρχη κατά πόσο μπορεί να ήταν αντικειμενικός απάντησε: *«δεν είμαι προκατειλημμένος εναντίον σας, είμαι πολύ ευτυχής που με πετάξατε έξω στις 3 Φεβρουαρίου του 1933. Αν δεν το είχατε κάνει, ο καπνός μου θα είχε βγει από κάποια καμινάδα».* (σ.471)

Περιέχει επίσης τμήματα του άριστα δομημένου λόγου του Αμερικανού κατηγορούμενου Robert H. Jackson, «*Τα εγκλήματα που επιδιώκουμε να δικάσουμε και να τιμωρήσουμε, ήταν τόσο υπολογισμένα, τόσο απάνθρωπα και ο ολέθρια που ο πολιτισμός δεν μπορεί να ανεχτεί να περάσουν απαρατήρητα, γιατί αν επαναληφθούν, δεν θα επιβιώσει*». (σ.476).

Για τη στάση του Ρόζεμπεργκ στη δίκη καταγράφεται ως «... ο πιο διαφορούμενος ψεύτης και αγύρτης ...μεγάλος απατεώνας ...απόλυτος υποκριτής».

(σ.491) Για το τέλος του στην αγχόνη, στις δυο την νύχτα της 16ης Οκτωβρίου του '46: «ήταν ο μόνος από τους καταδικασμένους, αυτός ο πιο παραγωγικός συγγραφέας στην ιστορία του Γ' Ράιχ, που δεν θέλησε να πει τίποτα στο τέλος». (σ.503)

Χρήσιμο, χρησιμότερο βιβλίο, για να θυμηθούμε, να μάθουμε, να κατανοήσουμε τα γεγονότα, τους πρωταγωνιστές, τους θύτες τα θύματα και την ιδεολογία που έκαψε για έξι χρόνια τον πλανήτη..